

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/512/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713200341
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713200341.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľky: Z.. K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. - D. XX proti odporcovi: Mesto R. U., IČO: XXXXXX, právne zastúpený JUDr. T. B., advokátom G. so sídlom K. XXXX/XX, R., o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. mája 2013, č.k. 5C/10/2013-90, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa proti odporcovi domáhala zaplata peňažnej sumy s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že ako prenajímateľka hotela J. v R. U. zaplatila odporcovi na nájomnom za obdobie od 19.02.1996 do 12.01.2003 o 55.918,34 Eur viac, ako malo byť platené podľa platnej nájomnej zmluvy. Nájomné za užívanie hmotného investičného majetku a dlhodobého hmotného majetku bolo totiž dohodnuté za používanie funkčného a nepoškodeného majetku, no odporca vyúčtoval a prijal nájomné aj za majetok nefunkčný a nepoužiteľný. Súčasne bola výška nájomného určená z hodnoty prenajatého majetku, stanovenej v rozpore s predpismi z oblasti účtovníctva, teda v dôsledku rozporu so zákonom neplatne. Neplatne určené nájomné a nájomné za nefunkčný a nepoužiteľný majetok, prijaté odporcom, predstavuje jeho bezdôvodné obohatenie a bolo v žalovanej výške. Svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil okresný súd premlčaním uplatneného nároku, ktorý právne kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za použitia ustanovení § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 107 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka posúdil premlčanie a stanovil začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na 02.04.2002, kedy sa navrhovateľka z odborného posudku dozvedela o výške údajného bezdôvodného obohatenia. O tom, že sa na jej úkor mal obohatiť odporca, už v tento deň vedela. Pretože návrh bol podaný až dňa 14.01.2013, dvojročná subjektívna premlčacia doba už uplynula a námietka premlčania bola odporcom vznesená dôvodne. Na tom nemohlo podľa názoru okresného súdu zmeniť nič ani posúdenie bezdôvodného obohatenia ako úmyselného, a teda premlčujúceho sa v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. Objektívna i subjektívna premlčacia doba pri bezdôvodnom obohatení síce začínajú a plynú nezávisle od seba, no na premlčanie práva je postačujúce, keď uplynie jedna z nich. V tomto prípade uplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba, počítaná od 02.04.2002, a preto by ostalo i prípadné neuplynutie desaťročnej objektívnej premlčacej doby bez významu. K úmyslu odporcu získať bezdôvodné obohatenie, ani k iným skutočnostiam, tvrdným navrhovateľkou, preto okresný súd dokazovanie nevykonával. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmeniť tak, že návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť. Popísala skutkový základ žaloby a okresnému súdu vytýkala nesprávne právne posúdenie veci, keď v napadnutom rozhodnutí určil za počiatok plynutia premlčacej doby okamžik výpovede z nájmu a nezohľadnil skutočnosť, že táto výpoveď bola navrhovateľkou napadnutá na súde a o žalobe bolo rozhodnuté až v roku 2006. Ďalej vytýkala okresnému súdu, že nemal záujem zistiť skutkový stav, nevykonával navrhované dôkazy a skutkové zistenia opieral len jednostranne o dôkazy odporcu.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Závery okresného súdu o premlčaní uplatneného práva považoval za správne, vychádzajúce zo správne určenej dĺžky premlčacej doby a počiatku jej plynutia. Rovnako dokazovanie vykonané okresným súdom považoval odporca za dostatočné pre rozhodnutie vo veci, ktoré okresný súd prijal. Ani v prípade vykonania ďalších navrhovaných dôkazov by však podľa odporcu nebol nárok navrhovateľky preukázaný.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Navrhovateľka uplatňuje v prvom rade odvolací dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Toto pochybenie je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. Navrhovateľka takéto pochybenie okresného súdu vidí v nesprávnom určení začiatku plynutia premlčacej doby.

Za nesprávne určený začiatok plynutia premlčacej doby považuje navrhovateľka okamžik výpovede z nájmu (31.08.2002). Okresný súd však v napadnutom rozhodnutí určil začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby inak, a to na deň 02.04.2002, kedy sa navrhovateľka oboznámila s posudkom vyčísľujúcim bezdôvodné obohatenie v prospech odporcu. Takéto určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je správne a v súlade s ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Deň 02.04.2002 totiž navrhovateľka uvádza ako deň vypracovania posudku, ktorý stanovil správnu výšku nájomného. Keď sa teda navrhovateľka ako zadávateľka tohto posudku s ním oboznámila, musela sa dozvedieť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a v akej výške, a keďže nájomné platila odporcovi, vedela v tom čase aj to, kto sa mal na jej úkor obohatiť. Pokiaľ teda okresný súd považoval nárok, uplatnený dňa 14.01.2013, za premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, plynúcej podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka od 02.04.2002, bolo jeho právne posúdenie veci správne.

Rovnako napadnutým rozhodnutím nedošlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu v dôsledku nevykonania navrhovaných dôkazov, čo navrhovateľka uvádza v odvolaní, a je samostatným odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. Pre účely posúdenia premlčania uplatneného nároku bolo dokazovanie vykonané okresným súdom dostatočne. Jediným podstatným skutkovým zistením v tomto smere bolo, kedy sa navrhovateľka dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto sa na jej úkor obohatil, pričom toto bolo možné dostatočne zistiť z návrhu a vyjadrení navrhovateľky na pojednávaní. Keďže bola námietka premlčania vyhodnotená správne ako dôvodná, nebolo potrebné zisťovať ďalšie rozhodujúce skutočnosti na to, aby bolo možné vo veci rozhodnúť.

Keďže okresný súd nepochybil pri právnom posúdení otázok premlčania a pre zistenie rozhodujúcich skutočností zistil skutkový stav úplne, i keď nevykonával všetky navrhované dôkazy, krajský súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odporcom požadovanú náhradu trov odvolacieho konania krajský súd napriek jeho úspechu v odvolacom konaní odporcovi nepriznal, pretože odporca trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní nevyčísli v odvolaní a ani do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku krajského súdu, a iné trovy odvolacieho konania odporcu zo spisu nevyplývajú (ust. § 151 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.